

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U RIJECI

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Općinski sud u Rijeci, po sutkinji Nataši Peršić Brleković, u pravnoj stvari tužitelja: 1. Eris Materljan, 2. Irena Trkulja, 3. Tihomir Stilinović, 4. Mirjana Vujaović, 5. Kovačević Capan Marija, 6. Lučiano Superina, 7. Javorović Claudio, kao nasljednik iza pok. Animele Javorović, 8. Stanko Vaccaro, 9. Paraskeva Troskot iz Zadra, Obala kneza Branimira 2F (sada na adresi Trg hrvatskih velikana 3, Biograd na Moru), 10. Vanja Brkarić, 11. Čedomir Marinković, 12. Elizabeta Marinković, 13. Ksenija Zorc, 14. Darko Zorc, 15. Tomislav Sabljari i 16. Milan Musulin, svi iz Rijeke, Agatićeva 4-6, zastupani po punomoćniku Goranu Marjanoviću, odvjetniku iz Rijeke, protiv tuženika INDUSTRIROGRADNJA GRUPA d.d. ZAGREB, Savska cesta 66, OIB 19751350811, zastupana po OD Ljubenko & partneri iz Zagreba, Branimirova 29, radi naknade štete, bez održavanja ročišta, dana 19. kolovoza 2016. godine,

riješio je

1. Nalaže se tuženiku Industrogradnja grupa d.d. Zagreb naknaditi parnični trošak tužiteljima u iznosu od 38.822,57 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 04. prosinca 2014.g. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena do 31.07.2015.g., a od 01.08.2015.g. do isplate po stopi koja je jednaka uvećanju prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana.
2. Odbija se zahtjev tuženika za naknadu parničnog troška kao neosnovan.

Obrazloženje

Odlučujući po tužbi tužitelja, podnijetoj ovome sudu dana 29.06.2007.g., radi naknade štete protiv tuženika, sud je donio presudu dana 04. prosinca 2014.g., pod posl.br. P-2312/07, kojom je u dvadeset i sedam (27) točaka izreke odlučeno o tužbenom zahtjevu tužitelja na način što je isti djelomično usvojen, a dijelom odbijen kao neosnovan, dok je u točki 27. izreke presude odlučeno o naknadi parničnog troška na način da je naloženo tuženiku naknaditi parnični trošak tužiteljima u ukupnom iznosu od 38.651,07 kn za zakonskom zateznom kamatom tekućom od 04. prosinca 2014.g. do isplate, u visini kamatne stope propisane odredbom čl. 29. st. 2. ZOO-a, sve u roku od 15 dana.

Odlučujući po žalbi tuženika Županijski sud u Osijeku, presudom i rješenjem od 14. travnja 2016.g., posl.br. GŽ-2714/15, potvrdio je presudu u odnosu na predmet spora, ali je ukinuo odluku o parničnom trošku (točka 27. izreke) i u tom dijelu isto vratio na odlučivanje sudu prvoga stupnja uz odluku da će sud prvog stupnja odlučiti i o troškovima žalbenog postupka. U obrazloženju takve odluke drugostupanjski sud navodi da je odluka o troškovima nejasna jer da ne sadrži jasne i određene razloge o tome koji su troškovi priznati strankama i u kojem iznosu, a koji nisu i zbog čega.

Odlučujući o pravu na naknadu parničnog troška stranaka, sud odluku temelji na odredbi čl. 154. st. 2. ZPP-a koja glasi: "Ako stranka djelomično uspije u parnici, sud može, s obzirom na postignuti uspjeh, odrediti da svaka stranka snosi svoje troškove ili da jedna stranka nadoknadi drugoj i umješaču razmjerni dio troškova."

Neprijeporno je da su tužitelji, prema postavljenoj visini svog tužbenog zahtjeva, u istome uspjeli u omjeru od 27,25%, time da je tuženik tijekom postupka osporavao i osnov i visinu tužbenog zahtjeva. Dakle, utvrđujući odgovornost tuženika za nastalu štetu tužiteljima, tužitelji su kvalitativno u cijelosti uspjeli u svom tužbenom zahtjevu, dok su kvantitativno, dakle glede visine tužbenog zahtjeva, uspjeli u navedenom omjeru prema postavljenom iznosu tužbenog zahtjeva. Stoga je stajalište ovoga suda da tužiteljima pripada pravo na naknadu parničnih troškova, koji su istima bili potrebni radi vođenja ovoga postupka (čl. 155 ZPP-a), razmjerno njihovom kvantitativnom uspjehu u sporu, dakle u omjeru od 27,25% u odnosu na ukupne troškove koje su tužitelji imali, dok tuženik nema pravo na naknadu parničnog troška jer je isti kvalitativno izgubio spor u cijelosti.

Naime, upravo prema citiranoj zakonskoj odredbi čl. 154. st. 2 ZPP-a tužiteljima je, kao stranci koja je uspjela u sporu u smislu citirane zakonske odredbe, sud priznao pravo na naknadu parničnog troška razmjerno njihovom uspjehu u ovom sporu, dakle u omjeru od 27,25% ukupnih troškova postupka tužitelja, dok tuženiku ne pripada pravo na naknadu troška postupka budući da je utvrđenjem njegove odgovornosti za štetu tužiteljima isti kvalitativno izgubio ovaj spor. Takvo pravno stajalište izraženo je i u presudi Europskog suda za ljudska prava u predmetu Klauz protiv Hrvatske, a jednaku odluku o naknadi parničnog troška u gotovo identičnoj pravnoj stvari protiv istog tuženika donio je, odnosno potvrdio i Županijski sud u Rijeci u presudi od 08.06.2016.g., posl. broj Gž-5306/2013-2.

U ovom postupku tužitelji su imali trošak potreban radi vođenja ovog postupka na ime sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 5.000,00 kn i sudske pristojbe na presudu u iznosu od 5.000,00 kn, pa im je razmjerno uspjehu valjalo priznati iznos od 2.725,00 kn.

Nadalje, tužitelji su imali trošak na ime nagrade punomoćnika prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika i troškovniku, a prema vrijednosti predmeta spora od 549.601,27 kn, za sastav tužbe u iznosu od 5.496,00 kn po Tbr 7.1., za zastupanje na ročištima 16.10.2006.g. i 17.10.2008.g. po Tbr. 9/2 u ukupnom iznosu od 5.496,00 kn, za pristup ročištu 05.03.2009.g. po Tbr. 9/5 u iznosu od 500,00 kn, za zastupanje na ročištu 26.11.2009.g. po Tbr. 9/2 u iznosu od 2.748,00 kn, a za pristup ročištu 19.05.2010.g. po Tbr. 9/5 u iznosu od 500,00 kn, za zastupanje na ročištima 17.09.2010.g. i 10.12.2010.g. po Tbr. 9/2 u ukupnom iznosu od 5.496,00 kn, za pristup ročištu dana 21.01.2011.g. u iznosu od 500,00 kn po Tbr. 9/5, za zastupanje na ročištu dana 25.02.2011.g. po Tbr. 9/2 u iznosu od

2.748,00 kn, za ročište dana 05.04.2011.g. po Tbr. 9/1 u iznosu od 5.496,00 kn, za očevid dana 22.09.2011.g. u iznosu od 5.496,00 kn, za zastupanje na ročištu 14.06.2011.g. po Tbr. 9/1 u iznosu od 5.496,00 kn, za zastupanje na ročištu 06.09.2011.g. po Tbr. 9/1 u iznosu od 5.496,00 kn, za zastupanje na ročištu 20.06.2012.g. po Tbr. 9/2 u iznosu od 2.748,00 kn, za zastupanje na ročištima dana 29.08.2012.g. i 20.11.2012.g. po Tbr. 9/1 u ukupnom iznosu od 10.992,00 kn, za zastupanje na ročištu dana 29.01.2013.g. po Tbr. 9/1 u iznosu od 5.496,00 kn, za pristup ročištu dana 10.06.2013.g. po Tbr. 9/5 u iznosu od 500,00 kn, za sastav podneska od 20.06.2012.g. po Tbr. 8/1 u iznosu od 5.496,00 kn, za podnesak od 11.07.2013.g. po Tbr. 8/3 u iznosu od 500,00 kn, a za podnesak od 27.11.2013.g. po Tbr. 8/1 u iznosu od 5.496,00 kn, za zastupanje na ročištu 25.02.2014.g. po Tbr. 9/2 u iznosu od 2.748,00 kn, za sastav podneska od 07.05.2014.g. po Tbr. 8/3 u iznosu od 500,00 kn, za ročišta 05.06.2014.g. i 15.10.2014.g. po Tbr. 9/2 u ukupnom iznosu od 5.496,00 kn i za pristup ročištu za objavu po Tbr. 9/3 u iznosu od 500,00 kn, što ukupno iznosi 85.940,00 kn i uvećano za PDV od 25% iznosi 107.425,00 kn. U preostalom dijelu zahtjev tužitelja za naknadu parničnog troška je neosnovan.

Stoga je razmjerno uspjehu tužitelja u ovom postupku od 27,25%, istima valjalo priznati na ime troškova nagrade punomoćnika ukupan iznos od 29.273,31 kn (uračunat PDV).

Također su tužitelji imali i trošak očevida u iznosu od 386,76 kn te troškove građevinskog vještačenja u ukupnom iznosu od 6.437,50 kn, koje troškove im je sud kao nužne i neophodne za postupak priznao u cjelokupnom iznosu.

Slijedom navedenoga, tuženika je valjalo obvezati na naknadu parničnog troška tužiteljima u ukupnom iznosu od 38.822,57 kn (2.725,00 kn + 29.273,31 kn + 6.824,26 kn), te odlučiti kao u točki 1. izreke rješenja.

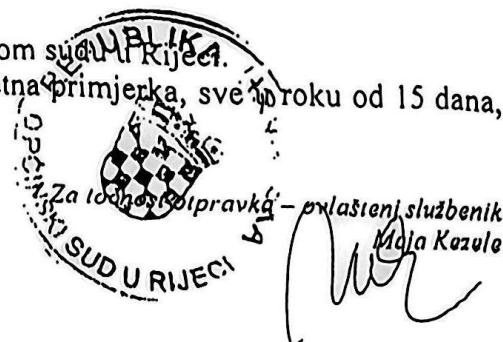
U odnosu na zatraženi parnični trošak tuženika istog je valjalo kao neosnovan odbiti iz prednje navedenih razloga i odlučiti kao u točki 2. izreke rješenja.

U Rijeci, 19. kolovoza 2016. godine

SUTKINJA
Nataša Peršić Brleković, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Županijskom sudu u Rijeci.
Žalba se podnosi putem ovoga suda u tri istovjetna primjerka, sve u roku od 15 dana, po dostavi prijepisa ove presude.

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U OSIJEKU
OSIJEK

OPĆINSKI SUD U
RIJECI
03-04-2017
PRILIKOM

Gž-420/2017-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
RJEŠENJE

Županijski sud u Osijeku po sucu Ljiljani Banac kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja: 1. Eris Materljan, 2. Irena Trkulja, 3. Tihomir Stilinović, 4. Mirjana Vujaović, 5. Kovačević Capan Marija, 6. Lučiano Superina, 7. Javorović Claudio, kao nasljednik iza pok. Animele Javorović, 8. Stanko Vaccaro, 9. Paraskeva Troskot iz Zadra, Obala kneza Branimira 2F (sada na adresi Trg hrvatskih velikana 3, Biograd na Moru), 10. Vanja Brkarić, 11. Čedomir Marinković, 12. Elizabeta Marinković, 13. Ksenija Zorc, 14. Darko Zorc, 15. Tomislav Sabljari i 16. Milan Musulin, svi iz Rijeke, Agatićeva 4-6, zastupani po punomoćniku Goranu Marjanoviću, odvjetniku iz Rijeke, protiv tuženika INDUSTRIGRADNJA GRUPA d.d. ZAGREB, Savska cesta 66, OIB 19751350811, zastupani po OD Ljubenko & partneri iz Zagreba, Branimirova 29, radi naknade štete, odlučujući o žalbi tuženika, izjavljene protiv rješenja Općinskog suda u Rijeci broj P-2312/07-87 od 19. kolovoza 2016., dana 23. ožujka 2017.

riješio je

Žalba tuženika se odbija kao neosnovan, potvrđuje se rješenje Općinskog suda u Rijeci broj P-2312/07-87 od 19. kolovoza 2016.

Obrazloženje

Rješenjem prvostupanjskog suda je odlučeno:

"1. Nalaže se tuženiku Industrogradnja grupa d.d. Zagreb naknaditi parnični trošak tužiteljima u iznosu od 38.822,57 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 04. prosinca 2014.g. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena do 31.07.2015.g., a od 01.08.2015.g. do isplate po stopi koja je jednaka uvećanju prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana.

2. Odbija se zahtjev tuženika za naknadu parničnog troška kao neosnovan."

Ovo rješenje pravovremeno podnesenom žalbom pobija tuženik iz svih zakonskih razloga, s prijedlogom da se žalba usvoji, a pobijano rješenje preinači u smislu žalbenih navoda uz dosudu troška žalbe.

Žalba nije osnovana.

Ispitujući pobijano rješenje i postupak koji mu je prethodio, ovaj sud nije uočio bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. Zakona o parničnom postupku (dalje ZPP), na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti (čl. 365. st. 2. ZPP), a na koje samo paušalno ukazuje žalitelj.

Ovo stoga što je po mišljenju ovoga suda odluka prvostupanjskog suda pravilna i zakonita, u istoj su navedeni jasni razlozi o odlučnim činjenicama, ne postoje proturječnosti, tako da je prvostupanjsko rješenje moguće ispitati, a kako je prvostupanjski sud postupio po uputi ovog suda iz rješenja GŽ-2714/2015-3, to se žalbeni navodi ukazuju neosnovanim.

Prvostupanjski sud je u ponovljenom postupku raspravio sva sporna pitanja i ispitao sve okolnosti bitne za donošenje pravilne i zakonite odluke.

Suprotno tvrdnji žalitelja, ovaj sud smatra da je prvostupanjski sud pri odlučivanju koji će se troškovi priznati i nadoknaditi tužiteljima uzeo u obzir samo troškove koji su bili potrebni radi vođenja parnice, te je o visini troškova odlučio ocjenjujući brižljivo sve okolnosti sukladno Odvjetničkoj tarifi, te je pravilno primijenio materijalno pravo pozivom na čl. 154. st. 2. ZPP-a, a o stavu koji je zauzeo dao valjano obrazloženje, koje u cijelosti prihvaća i ovaj sud, bez potrebe ponavljanja (čl. 375. st. 5. ZPP-a).

Pravilna je i zakonita odluka prvostupanjskog suda kojim je tužiteljima priznao trošak pristojbi (razmjerno uspjehu u sporu od 27,25 %), budući je iz spisa predmeta razvidno da su pristojba na tužbu i presudu plaćene, o čemu postoji dokaz u spisu predmeta. Isto tako, pravilno je prvostupanjski sud priznao tužiteljima troškove građevinskog vještačenja i očevida, i to stoga što je iste bilo potrebno provesti upravo da bi se utvrdile relevantne činjenice za ovaj spor, imajući pri tome u vidu da se tuženik tijekom cijelog prvostupanjskog postupka protivio osnovi i visini tužbenog zahtjeva, zbog čega je žalba i u tom dijelu ocijenjena kao neosnovana.

Slijedom iznijetog, kako ni ostalim žalbenim navodima žalitelj nije doveo u sumnju pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja, žalba je odbijena kao neosnovana i potvrđeno prvostupanjsko rješenje, temeljem odredbe čl. 380. toč. 2. ZPP-a.

U Osijeku, 23. ožujka 2017.

SUDAC

LJILJANA BANAC, v.r.

Za točnost otpavka-ovlašteni službenik

Blaženka Vuletić

